

**ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»**

Факультет суспільних і прикладних наук

Кафедра права імені академіка УАН о. Івана Луцького

Кафедра бізнесу та управління

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з навчально-методичної роботи
 Ярослав ШТАНЬКО
“ 31 ” серпня 2026 р.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ТА ВРЯДУВАННЯ

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Галузь знань:	D Бізнес, адміністрування та право
Спеціальність:	D4 Публічне управління та адміністрування
Освітньо-професійна (освітньо-наукова) програма:	«Публічне управління та адміністрування»
Освітній рівень:	другий (магістерський)
Статус дисципліни:	обов'язкова
Мова викладання, навчання та оцінювання:	українська
Семестр викладання	I

**Івано-Франківськ
2026**

РОЗРОБНИК:

к.п.н., професор кафедри права
імені академіка УАН
о. Івана Луцького

Олег БІЛОУС

ЗАТВЕРДЖЕНО:

на засіданні кафедри права
імені академіка УАН
о. Івана Луцького
протокол 1 № від 28 серпня 2026 р.

В.о. завідувача кафедри

Олександра ПТАШНИК

УЗГОДЖЕНО:

Завідувач кафедри бізнесу
та управління

Ірина ПОПАДИНЕЦЬ

Гарант ОПП

Олександр ЗАГУРСЬКИЙ

СХВАЛЕНО:

на засіданні Науково-методичної ради, протокол № 1 від 31. 08. 2026 року

e-mail	oleh.bilous@ukd.edu.ua
Номер аудиторії чи кафедри	ауд. 201
Посилання на сайт	https://ukd.edu.ua
Сторінка курсу в СДО	https://online.ukd.edu.ua/course/view.php?id=6494

ВСТУП

Анотація навчальної дисципліни «Державна політика та врядування»

Політика є важливою сферою діяльності суспільства і держави. Сучасний розвиток міжнародних та внутрішньо національних відносин у нашій державі зазнав значних перетворень, що зумовило необхідність переоцінки системи публічного управління і адміністрування. Однією з її складових стало оновлення державного управління та врядування. Сучасна українська державна політика формується та реалізується в надзвичайно складних внутрішніх і зовнішніх економічних та соціально-політичних умовах. Демократичне врядування є визначальною ознакою сучасності. Саме тому демократизація державного управління не може не передбачати поширення громадської участі, посилення правових гарантій та захисту людини, активізації регулярного зворотного зв'язку владно-управлінської еліти з громадянами та їх організаціями, постійного моніторингу громадської думки та її врахування в процесі прийняття і впровадження політичних та управлінських рішень. Усе це актуалізує проблему оптимізації взаємодії державної політики і демократичного врядування та визначає її як об'єктивну необхідність і важливий чинник подальшого успішного просування України шляхом демократизації всіх сфер суспільного життя.

Метою викладання навчальної дисципліни є: формування у магістрів сучасного політичного мислення, знань та навиків участі у виробленні й аналізі державної політики, використання аналітичних матеріалів в процесі управління регіонами та сферами суспільного життя на засадах публічності та демократії; виконання функцій політичного аналітика в органах державної влади, інститутах громадянського суспільства та засобах масової інформації.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Державна політика та врядування» є:

- ознайомити студентів з сучасною методологією аналізу державної політики;
- сформуванню вміння ідентифікувати й аналізувати підстави для державного втручання і проведення державної політики в різних сферах суспільного буття, визначати наслідки втручання з огляду на різні цілі політики;
- доповнення та розширення знань з основних проблем державної політики, її аналізу та механізму впровадження;
- дати базові знання щодо економічних аспектів аналізу державної політики;
- формування вміння використовувати сучасні знання з аналізу державної політики в практичній діяльності.
- озброїти знаннями та навиками щодо менеджменту підрозділами, які здійснюють моніторинг ефективності державної політики.
- бути готовими до трансформації органів публічного управління на засадах децентралізації та впровадження передового досвіду демократичних країн Європи та світу.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен **знати:**

- категорійно-понятійний апарат державної влади та врядування;

- теоретичні та прикладні засади вироблення державної політики та врядування;
- основи та технології прийняття управлінських рішень у державній політиці та врядуванні;
- основні засади державної політики та уміти попереджати й нейтралізувати виклики і загрози національним інтересам України в межах своєї професійної компетенції.

У результаті вивчення дисципліни студент повинен **вміти**:

- розв'язувати складні задачі державної політики та врядування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.
- розробляти обґрунтовані управлінські рішення з проблем державної політики та урядування з урахуванням європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень;
- організовувати діяльність органів публічного управління та інших організацій публічної сфери;
- визначати в державній політиці та врядуванні показники сталого розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.
- приймати обґрунтовані управлінські рішення в державній політиці та врядуванні з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Компетентності та результати навчання, яких набувають здобувачі освіти внаслідок вивчення навчальної дисципліни «Державна політика та врядування» (шифри та зміст компетентностей та програмних результатів навчання вказано відповідно до ОПП “Публічне управління та адміністрування”).

Шифр та назва компетентності	Шифр та назва програмних результатів навчання
ЗК2. Здатність працювати в команді, мотивувати людей та рухатися до спільної мети, бути лідером, діяти соціально відповідально та свідомо.	РН1. Знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ та технологій прийняття управлінських рішень.
ЗК5. Здатність приймати обґрунтовані рішення та використовувати сучасні комунікаційні технології.	РН2. Розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.
ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність)	
СК4. Здатність визначати	РН6. Здійснювати ефективне управління

показники сталого розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.	інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації управлінських та загально-організаційних структур.
СК7. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, аналітичні довідки, пропозиції, доповіді, надавати експертну оцінку нормативно-правовим актам на різних рівнях публічного управління та адміністрування	РН7. Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи.
СК8. Здатність розробляти стратегічні документи розвитку соціально-економічних систем на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.	РН8. Уміти здійснювати ефективну комунікацію, аргументувати свою позицію, використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері публічного управління та адміністрування на засадах соціальної відповідальності, правових та етичних норм.
СК10. Здатність приймати обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції.	

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс	1		
Семестр	1		
Кількість кредитів ЄКТС	3		
Аудиторні навчальні заняття		денна форма	заочна форма
	лекції	16 (в годинах)	4 (в годинах)
	семінари, практичні	14 (в годинах)	2 (в годинах)
Самостійна робота		60 (в годинах)	84 (в годинах)
Форма підсумкового контролю	залік		

Структурно-логічна схема вивчення навчальної дисципліни¹:

¹ тільки для обов'язкових дисциплін

Пререквізити	Постреквізити
	Антикорупція та доброчесність
	Державна служба та служба в органах місцевого самоврядування
	Закономірності функціонування системи публічного управління та адміністрування

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Перелік тем лекційного матеріалу

Змістовий модуль 1. Державна політика та врядування

Тема 1. Вироблення політики. Врядування (2 год.)

Зміст понять «політика», «державна політика» «державна влада», «державне управління», їх взаємозв'язок та співвідношення. Державна політика та демократичне врядування. Доказова політика. Цілі і завдання політики. Цикл вироблення політики – етапи формування та реалізації державної політики. Теоретичні підходи до аналізу державної політики та основні аспекти та методологічні проблеми аналізу політики. Повноваження органів влади у формуванні і реалізації політики та участь громадськості.

Питання для самостійного вивчення. Приватне і публічне в теорії. Ю. Габермаса «Структурні трансформації публічної сфери». Публічна політика в працях Джеймса Андерсона. Загальні положення теорії політичних рішень, Г. Брауер і П. де ЛеонУявлення про сучасну суть публічної політики (А. Гайденгаймер, Г. Гекло, К. Адамс). Основні положення Школи громадського вибору (колективного вибору) Дж. Бьюкенен, Г. Таллок. Концепт «драйверів» (drivers), або «рушійних факторів», публічної політики (Дж. Капано, М. Гоуллетт, Р. Сеннет , Н. Еліас). Модель вироблення та здійснення колективного політичного курсу (П. Сабатьє і Х. Дженкінс-Сміт). (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Змістовий модуль 2 Аналіз і прогнозування політики

Тема 2. Аналіз і прогнозування політики (4 год.)

Унормування процедур аналізу політики в Україні та світі. Процедури аналізу політики. Види аналізу політики. Економічний, політичний і соціальний аналіз. Цифровізація аналізу політики і роль великих даних.

Питання для самостійного вивчення. Основні терміни і визначення аналізу державної політики як сфери професійної діяльності. Вибір проблем, придатних для аналізу політики. Вироблення і порівняння альтернативних

варіантів вирішення проблеми. Підготовка рекомендацій органам влади (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 3. Аудит, моніторинг та оцінювання державної політики і програм (2 год). / Заняття проводиться на базі Івано-Франківського регіонального центру підвищення кваліфікації

Моніторинг публічної політики. Механізм реалізації та оцінювання публічної політики. Ідентифікація проблеми/питання для аналізу політики. Аналіз середовища політики і стейкхолдерів. Роль аналітичного документа в процесі вироблення публічної політики. Основні види аналітичних документів. Структура аналітичного документу. Етапи підготовки аналітичних документів. Оцінювання державної політики і програм. Аудит державної політики.

Питання для самостійного вивчення. Аналітичні процедури на етапах моніторингу й оцінювання політики. Рекомендації щодо державної політики: підготовка аналітичних документів і презентація результатів аналізу політики (1, 2, 4, 5, 8, 10, 12, 18).

Тема 4. Ефективність і результативність державної політики (2 год.)

Питання для самостійного вивчення. Результативність (effectiveness), ефективність (efficiency), справедливість політики. Аналіз ефективності проєктів у державному секторі. Методологія аналізу вигід і витрат. Визначення та оцінювання результативності державної політики та державних програм. Економічна теорія добробуту. Ефективність і результативність державної політики. Державна регуляторна політика в контексті ефективності та результативності. Аналіз регуляторних впливів державної політики. Вплив на підприємницьку діяльність. Загальне уявлення про економічний аналіз публічної політики. Зміст, цілі та інструменти політики. Принципи аналізу рішень. Оцінювання публічної політики. Основні положення теорії суспільного вибору Джеймс Мак-Джілл Б'юкенена. Основні положення теорії Джон Мейнарда Кейнса. Основні положення теорії Вільфредо Парето Аналіз регуляторних впливів в ЄС. Вплив на підприємницьку діяльність. Адміністративна здійсненність державної політики (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 5. Національна політика та безпекова політика (2 год.)

Політика національної безпеки. Національні інтереси, конфлікти і міжнародна взаємодія у політиці. Міжнародна безпека. Основні загрози міжнародній безпеці. Національна безпека і безпекова політика в умовах. Національна безпека України в умовах війни. Стратегія національної безпеки України. Основні загрози національній безпеці України.

Питання для самостійного вивчення. Безпекова складова публічної політики України. Україна і Європа: порівняльний аналіз форм політичної участі населення. Політика європейської взаємодії і євроатлантичної співпраці.

Поняття системи управління національною безпекою. Структура системи управління національною безпекою. Компетенція Президента України у забезпеченні національної безпеки України. Конституційні засади організації та діяльності Кабінету Міністрів України в сфері управління національною безпекою. Компетенція Верховної Ради України в сфері забезпечення національної безпеки. Сили забезпечення національної безпеки України. Роль Національної поліції України в управлінні національною безпекою. Роль Служби безпеки України в управлінні національною безпекою. Роль Державної прикордонної служби України в управлінні національною безпекою. Роль Державної фіскальної України в управлінні національною безпекою. Компетенція Збройних Сил України в управлінні національною безпекою. Завдання Управління державної охорони України у сфері управління національною безпекою. Війська цивільної оборони в управлінні національною безпекою. Роль сил спеціального призначення у забезпеченні національної безпеки України (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 6. Концепція державно-приватного партнерства: основні принципи та підходи (2 год.)

Зміст державно-приватного партнерства. Поняття та економічна природа партнерства держави і бізнесу: поєднання зусиль публічного та приватного секторів у сферах, які мають важливе суспільне значення, але несуть високі ризики. Відмінність державно-приватного партнерства від приватизації, оренди та публічних закупівель. Принципи партнерства: розподіл ризиків, взаємна вигода, довгостроковість відносин, прозорість, конкурентність відбору, недискримінація. Форми та моделі партнерства: концесія, спільна діяльність, управління майном, договірні моделі BOT, BOO, DBFO. Суб'єкти партнерства: публічний і приватний партнери, кредитори, споживачі послуг. Нормативно-правова база: Закон України «Про державно-приватне партнерство», Закон України «Про концесію», реформа законодавства 2025 року. Перехід від термінології «державно-приватне» до «публічно-приватне партнерство».

Питання для самостійного вивчення. Порівняльний аналіз моделей державно-приватного партнерства: британська Private Finance Initiative, французька концесійна модель, досвід країн Центральної та Східної Європи. Методологія оцінювання ефективності проєкту: Value for Money, Public Sector Comparator. Матриця розподілу ризиків між публічним і приватним партнерами. Роль органів місцевого самоврядування як публічного партнера: повноваження, обмеження, кадрова спроможність. Комунальні проєкти у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення: особливості правового регулювання. Уроки пілотних концесійних проєктів у морських портах «Херсон» та «Ольвія». Державно-приватне партнерство в системі охорони здоров'я України: можливості та бар'єри. Роль міжнародних фінансових інституцій (СБРР, МФК, ЄІБ) у підготовці та фінансуванні проєктів. Вплив скасування приватної ініціативи на інвестиційну привабливість механізму: аргументи прихильників і критиків. Антикорупційні ризики у проєктах державно-приватного партнерства

та механізми їх мінімізації. Облік зобов'язань за проєктами партнерства у державних фінансах: фінансові ризики та бюджетна прозорість (1, 2, 4, 5, 8, 10, 12, 18).

Тема 7. Державна політика та врядування в умовах воєнного стану (2 год.)

Зміст врядування в умовах воєнного стану. Правовий режим воєнного стану як особливий режим публічного управління: підстави запровадження, строк дії, обмеження конституційних прав і свобод та їх межі. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» як базовий акт. Трансформація системи публічної влади: перерозподіл повноважень між центральним, регіональним і місцевим рівнями, посилення вертикалі та централізації ухвалення рішень. Фінансування діяльності військових адміністрацій: виконання повноважень органів місцевого самоврядування — за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів, інших функцій — за рахунок коштів Державного бюджету України. Співвідношення військових адміністрацій і місцевого самоврядування: обов'язок співпраці, можливість передання Верховною Радою голові військової адміністрації повноважень місцевої ради, її голови та виконавчого комітету, наслідком чого є підпорядкування апарату ради, виконавчих органів і комунальних установ керівнику військової адміністрації. Проблема тимчасового заміщення місцевого самоврядування. Особливості врядування на різних типах територій: тиліві, прифронтові, деокуповані, тимчасово окуповані. Демократія без виборів: неможливість проведення місцевих виборів до завершення воєнного стану та питання легітимності влади. Бюджетна політика в умовах воєнного стану. Публічні закупівлі за особливими процедурами. Управління критичною інфраструктурою та цивільний захист. Прозорість і підзвітність за умов обмеження доступу до інформації. Реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в умовах воєнного стану і підготовки до набуття членства України в Європейському Союзі.

Питання для самостійного вивчення. Теоретико-методологічні засади дослідження державної політики в умовах воєнного стану. Поняття та зміст державної політики в надзвичайних умовах. Особливості правового режиму воєнного стану. Міжнародний досвід реалізації державної політики в умовах збройних конфліктів. Інституційні механізми формування державної політики в умовах воєнного стану. Трансформація системи державного управління. Розподіл повноважень між органами влади. Координаційні механізми між військовим та цивільним керівництвом. Пріоритетні напрями державної політики в умовах воєнного стану. Механізми реалізації державної політики в умовах воєнного стану. Проблеми та перспективи розвитку державної політики в умовах воєнного стану (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 8. Ветеранська політика (2 год.)

Зміст ветеранської політики. Ветеранська політика як самостійний напрям і як міжсекторальна проблема публічного управління. Цільові групи політики: учасники бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, члени сімей загиблих Захисників і Захисниць, родини зниклих безвісти та осіб, які перебували в полоні. Нормативно-правові засади: Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», Стратегія ветеранської політики на період до 2030 року. Інституційна архітектура: Міністерство у справах ветеранів України, регіональний рівень, рівень територіальної громади. Ветеранські простори та фахівці із супроводу ветеранів як базові елементи інфраструктури політики.

Питання для самостійного вивчення. Поняття «перехідного періоду» (transition) у ветеранській політиці та його етапи. Моделі ветеранської політики: американська (Department of Veterans Affairs), британська (Armed Forces Covenant), ізраїльська, хорватська. Кейс-менеджмент як технологія супроводу ветерана. Роль органів місцевого самоврядування у реалізації ветеранської політики: повноваження, ресурси, обмеження. Ветеранське підприємництво як інструмент політики зайнятості. Ветеранська політика і культура пам'яті: меморіалізація, символічна політика, ризики інструменталізації. Гендерний вимір ветеранської політики: специфіка потреб ветеранок. Роль ветеранських громадських організацій як стейкхолдерів і як каналу зворотного зв'язку. Індикатори оцінювання ветеранської політики: проблема операціоналізації показника «реальні зміни в житті ветеранів». Ветеранська політика в умовах невизначеності: планування за різних сценаріїв завершення бойових дій.

Зміст семінарських занять

Змістовий модуль 1. Державна політика та врядування

Тема 1. Вироблення політики. Врядування (2 год.)

Зміст понять «політика», «державна політика» «державна влада», «державне управління», їх взаємозв'язок та співвідношення. Державна політика та демократичне врядування. Доказова політика. Цілі і завдання політики. Цикл вироблення політики – етапи формування та реалізації державної політики. Теоретичні підходи до аналізу державної політики та основні аспекти та методологічні проблеми аналізу політики. Повноваження органів влади у формуванні і реалізації політики та участь громадськості.

Питання для самостійного вивчення. Приватне і публічне в теорії. Ю. Габермаса «Структурні трансформації публічної сфери». Публічна політика в працях Джеймса Андерсона. Загальні положення теорії політичних рішень, Г. Брауер і П. де Леон Уявлення про сучасну суть публічної політики (А. Гайденгаймер, Г. Гекло, К. Адамс). Основні положення Школи громадського вибору (колективного вибору) Дж. Бьюкенен, Г. Таллок. Концепт «драйверів»

(drivers), або «рушійних факторів», публічної політики (Дж. Капано, М. Гоулетт, Р. Сеннет, Н. Еліас). Модель вироблення та здійснення колективного політичного курсу (П. Сабатьє і Х. Дженкінс-Сміт). (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Змістовий модуль 2 Аналіз і прогнозування політики

Тема 2. Аналіз і прогнозування політики (4 год.)

Унормування процедур аналізу політики в Україні та світі. Процедури аналізу політики. Види аналізу політики. Економічний, політичний і соціальний аналіз. Цифровізація аналізу політики і роль великих даних.

Питання для самостійного вивчення. Основні терміни і визначення аналізу державної політики як сфери професійної діяльності. Вибір проблем, придатних для аналізу політики. Вироблення і порівняння альтернативних варіантів вирішення проблеми. Підготовка рекомендацій органам влади (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 3. Аудит, моніторинг та оцінювання державної політики і програм (2 год). / Заняття проводиться на базі Івано-Франківського регіонального центру підвищення кваліфікації

Моніторинг публічної політики. Механізм реалізації та оцінювання публічної політики. Ідентифікація проблеми/питання для аналізу політики. Аналіз середовища політики і стейкхолдерів. Роль аналітичного документа в процесі вироблення публічної політики. Основні види аналітичних документів. Структура аналітичного документу. Етапи підготовки аналітичних документів. Оцінювання державної політики і програм. Аудит державної політики.

Питання для самостійного вивчення. Аналітичні процедури на етапах моніторингу й оцінювання політики. Рекомендації щодо державної політики: підготовка аналітичних документів і презентація результатів аналізу політики (1, 2, 4, 5, 8, 10, 12, 18).

Тема 4. Ефективність і результативність державної політики (2 год.)

Питання для самостійного вивчення. Результативність (effectiveness), ефективність (efficiency), справедливість політики. Аналіз ефективності проєктів у державному секторі. Методологія аналізу вигід і витрат. Визначення та оцінювання результативності державної політики та державних програм. Економічна теорія добробуту. Ефективність і результативність державної політики. Державна регуляторна політика в контексті ефективності та результативності. Аналіз регуляторних впливів державної політики. Вплив на підприємницьку діяльність. Загальне уявлення про економічний аналіз публічної політики. Зміст, цілі та інструменти політики. Принципи аналізу рішень. Оцінювання публічної політики. Основні положення теорії суспільного вибору Джеймс Мак-Джілл Б'юкенена. Основні положення теорії Джон Мейнарда

Кейнса. Основні положення теорії Вільфредо Парето Аналіз регуляторних впливів в ЄС. Вплив на підприємницьку діяльність. Адміністративна здійсненність державної політики (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 5. Національна політика та безпекова політика (2 год.)

Політика національної безпеки. Національні інтереси, конфлікти і міжнародна взаємодія у політиці. Міжнародна безпека. Основні загрози міжнародній безпеці. Національна безпека і безпекова політика в умовах. Національна безпека України в умовах війни. Стратегія національної безпеки України. Основні загрози національній безпеці України.

Питання для самостійного вивчення. Безпекова складова публічної політики України. Україна і Європа: порівняльний аналіз форм політичної участі населення. Політика європейської взаємодії і євроатлантичної співпраці. Поняття системи управління національною безпекою. Структура системи управління національною безпекою. Компетенція Президента України у забезпеченні національної безпеки України. Конституційні засади організації та діяльності Кабінету Міністрів України в сфері управління національною безпекою. Компетенція Верховної Ради України в сфері забезпечення національної безпеки. Сили забезпечення національної безпеки України. Роль Національної поліції України в управлінні національною безпекою. Роль Служби безпеки України в управлінні національною безпекою. Роль Державної прикордонної служби України в управлінні національною безпекою. Роль Державної фіскальної України в управлінні національною безпекою. Компетенція Збройних Сил України в управлінні національною безпекою. Завдання Управління державної охорони України у сфері управління національною безпекою. Війська цивільної оборони в управлінні національною безпекою. Роль сил спеціального призначення у забезпеченні національної безпеки України (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 6. Концепція державно-приватного партнерства: основні принципи та підходи (2 год.)

Зміст державно-приватного партнерства. Поняття та економічна природа партнерства держави і бізнесу: поєднання зусиль публічного та приватного секторів у сферах, які мають важливе суспільне значення, але несуть високі ризики. Відмінність державно-приватного партнерства від приватизації, оренди та публічних закупівель. Принципи партнерства: розподіл ризиків, взаємна вигода, довгостроковість відносин, прозорість, конкурентність відбору, недискримінація. Форми та моделі партнерства: концесія, спільна діяльність, управління майном, договірні моделі BOT, BOO, DBFO. Суб'єкти партнерства: публічний і приватний партнери, кредитори, споживачі послуг. Нормативно-правова база: Закон України «Про державно-приватне партнерство», Закон України «Про концесію», реформа законодавства 2025 року. Перехід від термінології «державно-приватне» до «публічно-приватне партнерство».

Питання для самостійного вивчення. Порівняльний аналіз моделей державно-приватного партнерства: британська Private Finance Initiative, французька концесійна модель, досвід країн Центральної та Східної Європи. Методологія оцінювання ефективності проєкту: Value for Money, Public Sector Comparator. Матриця розподілу ризиків між публічним і приватним партнерами. Роль органів місцевого самоврядування як публічного партнера: повноваження, обмеження, кадрова спроможність. Комунальні проєкти у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення: особливості правового регулювання. Уроки пілотних концесійних проєктів у морських портах «Херсон» та «Ольвія». Державно-приватне партнерство в системі охорони здоров'я України: можливості та бар'єри. Роль міжнародних фінансових інституцій (ЄБРР, МФК, ЄІБ) у підготовці та фінансуванні проєктів. Вплив скасування приватної ініціативи на інвестиційну привабливість механізму: аргументи прихильників і критиків. Антикорупційні ризики у проєктах державно-приватного партнерства та механізми їх мінімізації. Облік зобов'язань за проєктами партнерства у державних фінансах: фіскальні ризики та бюджетна прозорість (1, 2, 4, 5, 8, 10, 12, 18).

Тема 7. Державна політика та врядування в умовах воєнного стану (2 год.)

Зміст врядування в умовах воєнного стану. Правовий режим воєнного стану як особливий режим публічного управління: підстави запровадження, строк дії, обмеження конституційних прав і свобод та їх межі. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» як базовий акт. Трансформація системи публічної влади: перерозподіл повноважень між центральним, регіональним і місцевим рівнями, посилення вертикалі та централізації ухвалення рішень. Фінансування діяльності військових адміністрацій: виконання повноважень органів місцевого самоврядування — за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів, інших функцій — за рахунок коштів Державного бюджету України. Співвідношення військових адміністрацій і місцевого самоврядування: обов'язок співпраці, можливість передання Верховною Радою голові військової адміністрації повноважень місцевої ради, її голови та виконавчого комітету, наслідком чого є підпорядкування апарату ради, виконавчих органів і комунальних установ керівнику військової адміністрації. Проблема тимчасового заміщення місцевого самоврядування. Особливості врядування на різних типах територій: тилі, прифронтові, деокуповані, тимчасово окуповані. Демократія без виборів: неможливість проведення місцевих виборів до завершення воєнного стану та питання легітимності влади. Бюджетна політика в умовах воєнного стану. Публічні закупівлі за особливими процедурами. Управління критичною інфраструктурою та цивільний захист. Прозорість і підзвітність за умов обмеження доступу до інформації. Реформування місцевого самоврядування та

територіальної організації влади в умовах воєнного стану і підготовки до набуття членства України в Європейському Союзі.

Питання для самостійного вивчення. Теоретико-методологічні засади дослідження державної політики в умовах воєнного стану. Поняття та зміст державної політики в надзвичайних умовах. Особливості правового режиму воєнного стану. Міжнародний досвід реалізації державної політики в умовах збройних конфліктів. Інституційні механізми формування державної політики в умовах воєнного стану. Трансформація системи державного управління. Розподіл повноважень між органами влади. Координаційні механізми між військовим та цивільним керівництвом. Пріоритетні напрями державної політики в умовах воєнного стану. Механізми реалізації державної політики в умовах воєнного стану. Проблеми та перспективи розвитку державної політики в умовах воєнного стану (3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17).

Тема 8. Ветеранська політика (2 год.)

Зміст ветеранської політики. Ветеранська політика як самостійний напрям і як міжсекторальна проблема публічного управління. Цільові групи політики: учасники бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, члени сімей загиблих Захисників і Захисниць, родини зниклих безвісти та осіб, які перебували в полоні. Нормативно-правові засади: Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», Стратегія ветеранської політики на період до 2030 року. Інституційна архітектура: Міністерство у справах ветеранів України, регіональний рівень, рівень територіальної громади. Ветеранські простори та фахівці із супроводу ветеранів як базові елементи інфраструктури політики.

Питання для самостійного вивчення. Поняття «перехідного періоду» (transition) у ветеранській політиці та його етапи. Моделі ветеранської політики: американська (Department of Veterans Affairs), британська (Armed Forces Covenant), ізраїльська, хорватська. Кейс-менеджмент як технологія супроводу ветерана. Роль органів місцевого самоврядування у реалізації ветеранської політики: повноваження, ресурси, обмеження. Ветеранське підприємництво як інструмент політики зайнятості. Ветеранська політика і культура пам'яті: меморіалізація, символічна політика, ризики інструменталізації. Гендерний вимір ветеранської політики: специфіка потреб ветеранок. Роль ветеранських громадських організацій як стейкхолдерів і як каналу зворотного зв'язку. Індикатори оцінювання ветеранської політики: проблема операціоналізації показника «реальні зміни в житті ветеранів». Ветеранська політика в умовах невизначеності: планування за різних сценаріїв завершення бойових дій.

Зміст самостійної роботи здобувачів

Розподіл годин, виділених на вивчення дисципліни:

Найменування видів робіт	Розподіл годин за
--------------------------	-------------------

	формати навчання	
	денна	заочна
Самостійна робота, год, у т.ч.:	60	84
Опрацювання матеріалу, викладеного на лекціях	8	18
Підготовка до практичних занять та контрольних заходів	8	8
Підготовка звітів з практичних робіт	-	-
Підготовка до поточного контролю	6	8
Опрацювання матеріалу, винесеного на самостійне вивчення	38	50

ПОЛІТИКА КУРСУ

Коротко, з покликанням на відповідну нормативну базу УКД, висвітлити питання:²

1) щодо системи поточного і підсумкового контролю

Організація поточного та підсумкового семестрового контролю знань студентів, проведення практик та атестації, переведення показників академічної успішності за 100-бальною шкалою в систему оцінок за національною шкалою здійснюється згідно з “Положенням про систему поточного і підсумкового контролю, оцінювання знань та визначення рейтингу здобувачів освіти”. Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#).

2) щодо оскарження результатів контрольних заходів

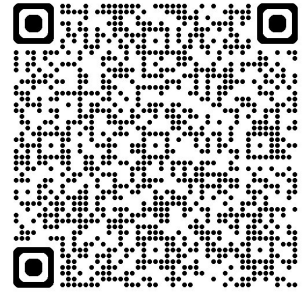
Здобувачі вищої освіти мають право на оскарження оцінки з дисципліни отриманої під час контрольних заходів. Апеляція здійснюється відповідно до «Положення про політику та врегулювання конфліктних ситуацій». Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#).

3) щодо відпрацювання пропущених занять

² зміст пунктів може редагуватись з огляду на особливості курсу

Згідно “Положення про організацію освітнього процесу” здобувач допускається до семестрового контролю з конкретної навчальної дисципліни (семестрового екзамену, диференційованого заліку), якщо він виконав усі види робіт, передбачені на семестр навчальним планом та силабусом/робочою програмою навчальної дисципліни, підтвердив опанування на мінімальному рівні результатів навчання (отримав ≥ 35 бали), відпрацював визначені індивідуальним навчальним планом всі лекційні, практичні, семінарські та лабораторні заняття, на яких він був відсутній. Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#).

4) щодо дотримання академічної доброчесності

“Положення про академічну доброчесність” закріплює моральні принципи, норми та правила етичної поведінки, позитивного, сприятливого, доброчесного освітнього і наукового середовища, професійної діяльності та професійного спілкування спільноти Університету, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання. Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#). Ознайомитись з “Політикою академічної доброчесності” - за [покликанням](#).

5) щодо використання штучного інтелекту

“Положення про академічну доброчесність” визначає політику щодо використання технічних засобів на основі штучного інтелекту в освітньому процесі. Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#).³ “Положення про систему запобігання та виявлення академічного плагіату, самоплагіату, фабрикації та фальсифікації академічних творів” містить рекомендації щодо використання в академічних текстах генераторів на основі штучного інтелекту. Ознайомитись з документом можна за [покликанням](#).

Під час вивчення навчальної дисципліни «Державна політика та врядування» здобувачі використовують ІІІ:

- 1) для генерації контраргументів, заперечень і «незручних» запитань до власної аналітичної позиції — як тренувального опонента перед навчальними дебатами, імітаційними засіданнями колегіальних органів та захистом аналітичної записки з питань політики;
- 2) для моделювання стейкхолдерів: перевірки, як та сама теза сприймається різними groups interest — представником органу влади, бізнесом, громадською організацією, міжнародним партнером, пересічним громадянином, — з подальшим коригуванням лексики та аргументації відповідно до аудиторії;
- 3) для драфтингу структури аналітичного документа (проблема — контекст — варіанти політики — критерії оцінки — рекомендація) з обов'язковим самотійним наповненням фактажем, даними та власною аргументацією;
- 4) для редакційно-мовної перевірки текстів: орфографія, пунктуація, узгодження, усунення канцеляризму, кальок і невиправданих запозичень, що ускладнюють сприйняття публічної комунікації;
- 5) для роботи з термінологією: добір українських відповідників, перевірка сталості вживання терміна в тексті, зіставлення варіантів перекладу термінів іноземних систем публічного управління та документів міжнародних організацій;

³ визначається політика використання ІІІ в навчальній дисципліні - дозволене/заборонене, правила використання

- 6) для перекладу навчальних матеріалів, фрагментів нормативно-правових актів і аналітичних звітів іншими мовами та створення субтитрів до відеозаписів виступів;
- 7) для візуалізації структури аргументації та процесу вироблення політики (карти стейкхолдерів, дерева рішень, логічні моделі політики, таймлайни ухвалення рішень) та для генерації ілюстративних слайдів до презентацій, якщо не вимагається власний авторський візуальний матеріал;
- 8) для моделювання альтернативних сценаріїв політики: перевірки, як зміна вихідних умов (бюджетних, інституційних, політичних) впливає на прогнозовані наслідки того чи іншого варіанта рішення — з обов'язковим самостійним критичним осмисленням результату;
- 9) для попереднього пошуку та систематизації джерел з певної проблеми політики (нормативних актів, статистичних даних, аналітичних звітів) з обов'язковою подальшою самостійною верифікацією кожного джерела за оригіналом.

6) щодо використання технічних засобів в аудиторії та правила комунікації

Використання мобільних телефонів, планшетів та інших гаджетів під час лекційних та практичних занять дозволяється виключно у навчальних цілях (для уточнення певних даних, перевірки правопису, отримання довідкової інформації тощо). На гаджетах повинен бути активований режим «без звуку» до початку заняття. Під час занять заборонено надсилання текстових повідомлень, прослуховування музики, перевірка електронної пошти, соціальних мереж тощо, окрім виробничої необхідності. Під час виконання заходів контролю використання гаджетів заборонено (за винятком, коли це передбачено умовами його проведення). У разі порушення цієї заборони результат анулюється без права перескладання. Ознайомитись з відповідним документом можна за [посиланням](#).

Комунікація відбувається через електронну пошту і сторінку дисципліни в Moodle.

7) щодо зарахування результатів навчання, здобутих шляхом формальної/інформальної освіти

Процедури визнання результатів навчання, здобутих шляхом формальної/інформальної освіти визначаються «Положенням про порядок визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та / або інформальної освіти». Ознайомитись з документом можна за [посиланням](#).⁴

Під час вивчення навчальної дисципліни «Етика в публічній службі» студентам надається можливість перезарахування неформальної освіти. До прикладу, із запропонованого переліку можна пройти сертифіковані (безкоштовні) курси на освітніх платформах, відтак сертифікат, який отримали під час навчання, — є підтвердженням засвоєння студентом окремих тем, що включені у зміст дисципліни.

№ п/п	Перелік сертифікованих (безкоштовних) онлайн- курсів	Перелік тем, які можуть бути перераховані (за умови наявності сертифіката на ім'я та прізвище студента/студентки)

⁴ визначається перелік електронних та інших ресурсів та умови перезарахування

1.	Основи державної політики: https://prometheus.org.ua/prometheus-free/osnovy-derzhavnoyi-polityky/	● Вироблення політики” ● “Аналіз політики” ● “Сфери та напрями політики”
2.	Взаємодія органів державної влади з громадськістю: https://prometheus.org.ua/prometheus-free/public-engagement-gov/	● Вироблення політики” ● “Аналіз політики” ● “Сфери та напрями політики”
3.	Державним службовцям про державну службу: https://prometheus.org.ua/prometheus-free/public-service/	● Вироблення політики” ● “Аналіз політики” ● “Сфери та напрями політики”
4.	Ефективна взаємодія органів місцевого самоврядування з громадськістю: https://prometheus.org.ua/prometheus-free/effective-local-governance/	● Вироблення політики” ● “Аналіз політики” ● “Сфери та напрями політики”
5.	Децентралізація в Україні – теорія та практика: https://prometheus.org.ua/prometheus-free/decentralization-in-ukraine/	● Вироблення політики” ● “Аналіз політики” ● “Сфери та напрями політики”

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

При вивченні дисципліни застосовується комплекс методів для організації навчання студентів з метою розвитку їх логічного та абстрактного мислення, творчих здібностей, підвищення мотивації до навчання та формування особистості майбутнього фахівця.

Програмний результат навчання ⁵	Метод навчання	Метод оцінювання
РН1. Знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ та технологій прийняття управлінських рішень.	бесіда бесіда-діалог творчий	усний контроль програмований контроль
РН2. Розв’язувати складні задачі публічного управління та	комп’ютерні і	програмований контроль

⁵ для вибірових навчальних дисциплін вказується результат навчання

адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.	мультимедійні методи індуктивний	поточний контроль
РН6. Здійснювати ефективне управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації управлінських та загально-організаційних структур.	бесіда мозковий штурм	самооцінювання
РН7. Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи.	бесіда бесіда-діалог творчий	усний контроль програмований контроль
РН8. Уміти здійснювати ефективну комунікацію, аргументувати свою позицію, використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері публічного управління та адміністрування на засадах соціальної відповідальності, правових та етичних норм.	комп'ютерні і мультимедійні методи індуктивний	програмований контроль поточний контроль

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНІ РЕСУРСИ

Для вивчення навчальної дисципліни «Державна політика та врядування» необхідно:

1. проектор або інший мультимедійний екран для демонстрації презентацій, аналітичних матеріалів та відеозаписів публічних обговорень;
2. доступ до генеративних моделей ШІ (платформи для роботи з текстом, такі як Gemini та ін.) для моделювання сценаріїв політики, генерації контраргументів та виконання практичних завдань з аналізу кейсів;
3. аудиторія, придатна для проведення імітаційних засідань і рольових ігор: можливість розстановки меблів для моделювання засідання колегіального органу, окремі місця для представників стейкхолдерів;
4. доступ до державних інформаційних ресурсів та порталів відкритих даних для роботи з першоджерелами: Урядовий портал, Верховна Рада України, data.gov.ua, openbudget.gov.ua, spending.gov.ua, Prozorro, портал «Децентралізація»;
5. доступ до аналітичних і статистичних ресурсів: Державна служба статистики України, публікації аналітичних центрів, звіти міжнародних організацій (OECD/SIGMA, Світовий банк, ПРООН);
6. хмарні сховища даних (Google Drive) для спільного доступу до масивів даних, кейсів та групової роботи над аналітичними проєктами;
7. програмне забезпечення для роботи з даними та їх візуалізації (електронні таблиці, безкоштовні інструменти побудови діаграм і карт стейкхолдерів) для підготовки аналітичних записок;
8. доступ до цифрових медіатек та академічних наукометричних баз для опрацювання наукової літератури з публічної політики та врядування;
9. роздатковий матеріал: тексти стратегічних і програмних документів, витяги з нормативно-правових актів, фабули кейсів для роботи на практичних заняттях;
10. книги, що входять до програми навчального курсу.

ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Вид	Зміст	% від загальної оцінки	Бал	
			min	max
Поточні контрольні заходи	Всього	60	35	60
Підсумкові контрольні заходи	екзамен	40	25	40

Всього:	-	100	60	100
---------	---	-----	----	-----

Процедура проведення контрольних заходів, а саме поточного контролю знань протягом семестру та підсумкового семестрового контролю, регулюється «Положенням про систему поточного та підсумкового контролю оцінювання знань та визначення рейтингу студентів».

Фіксація **поточного** контролю здійснюється в “Електронному журналі обліку успішності академічної групи” на підставі чотирибальної шкали – “2”; “3”; “4”; “5”. У разі відсутності студента на занятті виставляється “н”. За результатами поточного контролю у Журналі, автоматично визначається підсумкова оцінка, здійснюється підрахунок пропущених занять.

Критерії оцінювання (аудиторні заняття):

«незадовільно»	володіє навчальним матеріалом на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів, елементів, об’єктів, що позначаються окремими словами чи реченнями; володіє матеріалом на елементарному рівні засвоєння, викладає його уривчастими реченнями, виявляє здатність висловити думку на елементарному рівні; володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу;
«задовільно»	володіє матеріалом на початковому рівні, значну частину матеріалу відтворює на репродуктивному рівні; володіє матеріалом на рівні, вищому за початковий, здатний за допомогою викладача логічно відтворити значну його частину; може відтворити значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, за допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, порівнювати та робити висновки, виправляти допущені помилки;
«добре»	здатний застосовувати вивчений матеріал на рівні стандартних ситуацій, частково контролювати власні навчальні дії, наводити окремі власні приклади на підтвердження певних тверджень: вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки і добирати аргументи на підтвердження певних думок під керівництвом викладача; вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, та вміє застосовувати його на практиці; вільно розв’язує задачі в стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

«відмінно»	виявляє початкові творчі здібності, самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, оцінює окремі нові факти, явища, ідеї; знаходить джерела інформації та самостійно використовує їх відповідно до цілей, поставлених викладачем; вільно висловлює власні думки і відчуття, визначає програму особистої пізнавальної діяльності, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особисту позицію щодо них; без допомоги викладача знаходить джерела інформації і використовує одержані відомості відповідно до мети та завдань власної пізнавальної діяльності; використовує набуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях; виявляє особливі творчі здібності, самостійно розвиває власні обдарування і нахили, вміє самостійно здобувати знання.
-------------------	---

Усі пропущені заняття, а також негативні оцінки студенти зобов'язані відпрацювати впродовж трьох наступних тижнів. У випадку недотримання цієї норми, замість “н” в журналі буде виставлено “0” (нуль балів), без права перездачі. Відпрацьоване лекційне заняття в електронному журналі позначається літерою «в».⁶

До підсумкового контролю допускаються студенти які за результатами поточного контролю отримали не менше 35 балів. Усі студенти, що отримали 34 балів і менше, не допускаються до складання підсумкового контролю і на підставі укладання додаткового договору, здійснюють повторне вивчення дисципліни впродовж наступного навчального семестру. За результатами підсумкового контролю (диференційований залік/екзамен) студент може отримати 40 балів. Студенти, які під час підсумкового контролю отримали 24 бали і менше, вважаються такими, що не здали екзамен/диференційований залік і повинні йти на перездачу.

Загальна семестрова оцінка з дисципліни, яка виставляється в екзаменаційних відомостях оцінюється в балах (згідно з **Шкалою оцінювання знань за ЄКТС**) і є сумою балів отриманих під час поточного та підсумкового контролю.

Шкала оцінювання знань за ЄКТС:

Оцінка за національною шкалою	Рівень досягнень, %	Шкала ECTS
Національна диференційована шкала		
Відмінно	90 – 100	A
Добре	83 – 89	B

⁶ можна вказати теми чи завдання, які є обов'язковими до виконання, а також особисті підходи до оцінювання рівня знань здобувачів під час аудиторної роботи

	75 – 82	C
Задовільно	67 – 74	D
	60 – 66	E
Незадовільно	35 – 59	FX
	0 – 34	F
Національна недиференційована шкала		
Зараховано	60 – 100	-
Не зараховано	0 – 59	-

Студенти, які не з'явилися на екзамені без поважних причин, вважаються такими, що одержали незадовільну оцінку.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ⁷

Основна література

1. Білик Олег, Жаровська Олена. Якісні характеристики регуляторних процесів як показник ефективності системи державного управління. Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Екологія. Публічне управління та адміністрування». Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2026. № 1 (9). С. 41-50. DOI <https://doi.org/10.32782/2786-5681-2026-1.05>
2. Василевська, Т., & Пітякова, Т. (2026). Етичні виміри процесу прийняття публічно-управлінських рішень у кризові періодИ. Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення, (16), 17–24. <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2026-16-17-24>
3. Гавалко, П. А. (2026). Державна політика підтримки ветеранів: досвід великої британії. Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування, (2), 45-54. <https://doi.org/10.32782/tnv-pub.2026.2.5>
4. Глевацька Н. М. Державна політика та врядування : навч. посіб. / Н. М. Глевацька, А. О. Орлова ; М-во освіти і науки України, Центральноукраїн.

⁷ обов'язково: враховувати вимоги [ДСТУ 8302:2015](#) (відповідно до [Наказу № 65, від 4.03. 2016](#)), [рекомендації](#) Національного агентства з забезпечення якості вищої освіти, використовувати літературу за останні 5-7 років, наводити власні публікації за змістом навчальної дисципліни.

нац. техн. ун-т. – Кропивницький : Ексклюзив-Систем, 2025. – 78 с.
<https://dspace.kntu.kr.ua/handle/123456789/16575>

5. Грицишена, З. О. (2025). Державна політика забезпечення демографічної безпеки: характеристика основних понять. Економіка, управління та адміністрування, (1(111), 156–164. [https://doi.org/10.26642/ema-2025-1\(111\)-156-164](https://doi.org/10.26642/ema-2025-1(111)-156-164)

6. Дзевелюк, М., & Дзевелюк, А. Аналіз роботи органів місцевого самоврядування та функціонування публічних структур в Україні. Публічне управління і право: історія, теорія, практика. 2026. № 6. С. 7-18.
<https://doi.org/10.31652/2786-6068-2025-6-7-18>

7. Зелів'янський О. Інституційні передумови роботизації сервісної діяльності органів публічної влади. Аспекти публічного управління. 2026. № 14 (1). С. 126–135. <https://doi.org/10.15421/152563>

8. Ільченко-Сюйва, Л., & Ткачук, В. (2026). Публічна політика стимулювання кластерного розвитку в Україні та країнах ЄС: порівняльний аналіз та уроки для України. Аспекти публічного управління. 2026. № 14 (1). С. 41–53.
<https://doi.org/10.15421/152554>

9. Кіслов О. (2026). Європейський досвід розвитку лідерства на публічній службі. Аспекти публічного управління. 2026. № 14 (2). С. 72–79.
<https://doi.org/10.15421/152607>

10. Козаков В., Демченко Д.. Цифровізація як ключова інновація у державному управлінні України. Публічно-управлінські та цифрові практики: наук. журнал. Вип.2(9). 2026. Київ: Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій. 2026. С. 78-90. <https://doi.org/10.31673/2786-7412.2026.028137>

11. Корягін А. Періодизація становлення та розвитку організаційно-правового забезпечення інформаційної безпеки в енергетичній сфері в Україні. Вісник післядипломної освіти : зб. наук. праць. Серія «Соціальні та поведінкові науки; Управління та адміністрування» / НАПН України ДЗВО «Ун-т менедж.

- освіти»; голов. ред. І. Дунаєв; редкол.: Л. Антонова [та ін.]. Київ: Юстон, 2025. С. 236-252. [https://doi.org/10.58442/3041-1858-2025-34\(63\)-236-252](https://doi.org/10.58442/3041-1858-2025-34(63)-236-252)
12. Логвін Д. Закордонний досвід трансформації державного управління під час війни. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління. № 22 (2). С. 73-79. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/22-10/14>
13. Ольшанська О.С. Децентралізація та глокалізація державного управління: нові моделі регіонального розвитку. Вісник Дніпровської академії безперервної освіти. Серія: Державне управління та адміністрування. 2026. № 10 (1). С. 183-191. <https://doi.org/10.54891/2786-698X/2026-1-16>
14. Орел, О. В. Належне урядування як основа успішної реалізації державної євроінтеграційної політики України. Економіка, управління та адміністрування. 2025. № 1 (111). С. 190-198. [https://doi.org/10.26642/ema-2025-1\(111\)-190-198](https://doi.org/10.26642/ema-2025-1(111)-190-198)
15. Пеньков Максим Сергійович. Вдосконалення державної політики у сфері фінансової безпеки України в сучасних умовах. Право та державне управління. 2026. № 1. С. 294-300. DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2026.1.37>
16. Толкованов В.В., Щербак Н.В. Розвиток системи надання адміністративних послуг в контексті реалізації реформи державного управління. Публічне управління і адміністрування в Україні. Науковий журнал. Випуск 52. 2026. С. 86-92. DOI <https://doi.org/10.32782/pma/52.13>

Додаткова література

1. Білоус О.М. Трансформація системи публічного управління України в умовах євроінтеграції. Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційний поступ : матеріали III-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю (Івано-Франківськ, 29 травня 2026 р.); за наук. ред. проф. І. І. Чудика, Д. І. Дзвінчука, І.°П.°Лопушинського; упоряд. Л. С. Мосора. Т. 1. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2026. С. 35-39.

2. Білоус О.М. Механізми реалізації завдань у сфері забезпечення економічної безпеки України: матеріали X Науково-практичний симпозіум «Концептуальні проблеми розвитку сучасної гуманітарної та прикладної науки», (8 травня 2026 р.). Івано-Франківськ : Редакційно-видавничий відділ ЗВО «Університет Короля Данила», 2026. С. 50-53.
3. Білоус О.М. Децентралізація влади та національна безпека: пошук балансу між автономією громад та єдністю держави. Науково-практичний семінар "Децентралізація в Україні: здобутки, проблеми, виклики, перспективи", 17 квітня 2026 р. ЗВО "Університет Короля Данила". С. 36-39.
4. Білоус О.М. Збірник тез V Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» (м. Хмельницький, 19 лютого 2026 року). Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2026. С. 132-133.
5. Мельничук В. Специфіка конструювання моделей місцевого самоврядування в країнах Європейського Союзу. Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії. 2022. № 42. С. 278-285.
6. Марчук В., Мельничук В. Стан інтеграції європейського досвіду у функціонування системи місцевого самоврядування України. Регіональні студії. 2022. №31. С. 34-39.
7. Мельничук В., Ємельянова О., Водяний О. Реформи децентралізації та результати їх впровадження в Україні. Актуальні питання у сучасній науці. 2023. №7 (13). С.151-166.
8. Melnychuk V., Nemish Yu., Borshch H. Decentralization and its influence on local community development. Economics, Finance and Management Review. 2020. № 4. P. 4-12.
9. Aman Khan. Cost and Optimization in Government: An Introduction to Cost Accounting, Operations Management, and Quality Control. 3rd Edition. 2022. 466 p.

10. David H. Rosenbloom, Robert S. Kravchuk, Richard M. Clerkin. Public Administration: Understanding Management, Politics, and Law in the Public Sector. 9th Edition. 2022. 660 p.
11. Jay M. Shafritz, E. W. Russell, Christopher P. Borick, Albert C. Hyde. Introducing Public Administration. 10th Edition. 2022. 268 p.
12. Master Public Policy Analysis In Six Easy Steps: The Basics. URL: <https://ua.udemy.com/course/master-public-policy-analysis-in-six-easy-steps>.
13. Master Public Policy Analysis: Advanced. URL: <https://ua.udemy.com/course/master-public-policy-analysis-advanced/>.

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

Адреса веб-сайту	Назва веб-ресурсу
1	2
www.president.gov.ua	Президент України
www.rada.gov.ua	Верховна Рада України
www.kmu.gov.ua	Кабінет Міністрів України
www.ccu.gov.ua	Конституційний Суд України
www.scourt.gov.ua	Верховний Суд
www.ombudsman.kiev.ua	Уповноважений Верховної Ради України з прав людини
www.rainbow.gov.ua	Рада національної безпеки та оборони України
www.minjust.gov.ua	Міністерство юстиції України
www.vru.gov.ua	Вища рада юстиції України
www.gp.gov.ua	Генеральна прокуратура України
www.cvk.gov.ua	Центральна виборча комісія України
www.uba.kiev.ua	Асоціація правників України
www.pravosud.org.ua	Українське правосуддя
www.nplu.kiev.ua	Національна парламентська бібліотека України
www.uamedia.visti.net/go	Газета «Голос України»

los	
www.uamedia.visti.net/uk	Газета «Урядовий кур'єр»
www.pravo.biz.ua	Електронна бібліотека з правознавства
www.pravo.org.ua	Центр політико-правових реформ
www.chitalka.info	Електронні підручники он-лайн/ Право
www.uapravo.org	Правовий журнал
www.nau.kiev.ua	Нормативні акти України - законодавство для практиків
www.cmlaw.com.ua	Юридична компанія «Чечель, Маллаєв та Партнери»
www.pravoved.com.ua	Спеціалізований ресурс для правників
www.lawyer.org.ua	Корпорація «Юриспруденція он-лайн»
www.legality.kiev.ua	Інститут проблем законодавства
www.khpg.org	Харківська правозахисна група
www.vybor.8m.com	Судові проблеми (інформація про судову систему, як поводитися в суді, як написати скаргу до Європейського Суду з прав людини)
www.pension.kiev.ua	Пенсійне забезпечення в Україні
legalpro.hypermart.net / konstsudl.html	Правовий захист (Рішення Конституційного Суду України)
www.uapravo.org	UApravo (Сайт корисної правової інформації: є методичні матеріали, закони, юридичні консультації тощо)
www.whoiswho.com.ua	«Хто є хто в Україні?» (Сайт пропонує необхідну контактну інформацію про органи державної влади. Надається довідкова інформація з номерами телефонів, адресами, біографіями чиновників тощо)
www.helsinki.org.ua	Українська Гельсінська спілка з прав людини
www.u21.org.ua	Юрист XXI століття
www.accent.kiev.ua	Політична та економічна інформація про Україну
www.coe.kiev.ua	Рішення Європейського суду

www.legal.com.ua	Інформаційно-пошукова система по законодавству
------------------	--